

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1412/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119358538
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119358538.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DOBREX s.r.o., so sídlom Kpt. Nálepku 20, 071 01 Michalovce, IČO: 17 077 524, zast.: JUDr. Ján Husár, advokát, so sídlom Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti povinnému: Mesto Michalovce, so sídlom Nám. osloboditeľov 1015/30, 071 01 Michalovce, IČO: 00325490, o vymoženie 58 917,69 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Lýdia Bujňáková, so sídlom exekútorského úradu Pražská 4, 040 11 Košice, pod sp. zn.: 249EX 541/2019, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 13.12.2019 návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 28.11.2019 s prílohami, vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 18.11.2019 s doručenkou, spolu so svojim vyjadrením, v ktorom súdny exekútor uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie mu bol doručený dňa 02.12.2019 a že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 18.11.2019.

2. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný dňa 14.08.2019 podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti rozsudku KS Košice, sp. zn. 6 Co/164/2018 vo veci DOBREX, s. r. o. c/a mesto Michalovce vedenej pred Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 16C/38/2017 a že ako dôkaz prikladá kópiu podaného dovolania. Uviedol, že dôvodom podania mimoriadneho dovolania zo strany povinného bola skutočnosť, že nesprávnym posúdením dôvodu užívania komunikácie na Továrenskej ulici a nevysporiadaním sa s vlastníckym vzťahom k predmetnej cestnej komunikácii a teda žalovaný nie je vlastníkom komunikácie na pozemkoch navrhovateľa. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že povinný ako žalovaný má za to, že je dôvodný predpoklad, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach 16Co/16/2018 zo dňa 28. mája 2019 bude dovolacím súdom zrušený, povinný zároveň v zmysle § 444 ods. 1 CSP požiadal dovolací súd, aby tento odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu 16Co/16/32018 zo dňa 28. mája 2019, až do rozhodnutia o tomto dovolaní. Povinný poukázal na ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Uviedol, že ide o generálne ustanovenie, ktoré exekučný súd aplikuje v prípadoch, keď exekúcia nemôže byť vedená pre určité dôvody, pričom však nejde o zánik práva priznaného exekučným titulom, zrušenie exekučného titulu, ale o dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý je uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné. Povinný uviedol, že dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti nároku je aj rozpor exekučného poriadku s verejným poriadkom. Exekučný súd exekúciu zastaví, ak je výkon exekučného titulu s verejným poriadkom. Keďže legálna definícia pojmu verejný poriadok neexistuje, konštatovanie rozporu s verejným poriadkom je na uvážení exekučného súdu. Pod pojem „rozpor s verejným poriadkom“ je možné subsumovať napríklad rozpor výkonu exekučného titulu s princípmi dobrých mravov, ak je toho času vedené konanie o dovolaní na NS SR a je dôvodný predpoklad, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/164/2018 zo dňa 28. mája 2019 -

exekučný titul, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie, bude dovolacím súdom zrušený a že zároveň bol NS SR požiadaný o odklad vykonateľnosti exekučného titulu. Záverom povinný uviedol, že vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd zastavil exekúciu v celom rozsahu.

3. Oprávnený podal vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom svojho zástupcu, pričom uviedol, že povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje podaním dovolania na NS SR z dôvodu, že povinný nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej užívaním sa bezdôvodne obohatil. Oprávnený uviedol, že s otázkou pasívnej legitímácie sa súdy či už prvej alebo druhej inštancie dostatočne vysporiadali a tento právny stav, resp. názor je ustálený, o čom svedčia právoplatné rozsudky súdov, a to : Rozsudok OS Michalovce, č. k. 20C/138/2010, potvrdený rozsudkom KS Košice č. k. 9 Co 558/2015 -202; Rozsudok OS Michalovce, č.k. 8C/90/2011, potvrdený rozsudkom KS Košice č. k. 9 Co 558/2015 -202; Rozsudok OS Michalovce, č. k. 5C/359/2015, potvrdený rozsudkom KS Košice č. k. 5Co/67/2018; Rozsudok OS Michalovce, č. k. 20C/267/2013, potvrdený rozsudkom KS Košice č. k. 9Co/111/2018; Rozsudok OS Michalovce, č. k. 16C/38/2017, potvrdený rozsudkom KS Košice č. k. 6Co/164/2018. Uviedol, že v zmysle vyššie uvedených právoplatných rozsudkov, je mesto Michalovce pasívne legitímované nie z titulu vlastníctva predmetnej komunikácie, ale z dôvodu, že má postavenie verejnej korporácie a v zmysle ust. § 4 ods. 3 písm. d), f), g), j), k) zák. č. 369/1990 Zb. o Obecnom zriadení, v znení neskorších právnych predpisov, obec pri výkone samosprávy najmä usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, zabezpečuje udržiavanie čistoty v obci, obstaráva, schvaľuje územnoplánovacia dokumentácia obci a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce. Z toho vyplýva, že i keď povinný namieta pasívnu legitímáciu argumentujúc, že nie je vlastníkom miestnej komunikácie na predmetných pozemkoch, toto tvrdenie je irelevantné, z dôvodu že mesto Michalovce má postavenie verejnoprávnej korporácie, ktoré realizuje úpravu týchto miestnych komunikácií, má zisky od živnostníkov a rôznych iných organizácií majúcich svoje sídla, resp. prevádzky na vstupe týchto komunikácií, tieto komunikácie užíva aj mestská hromadná doprava a pod. Napriek tomu, že existuje právny dôvod užívania týchto komunikácií - verejného priestranstva žalovaným, nejde o titul, na základe ktorého by mestu Michalovce vzniklo oprávnenie, aby takéto plnenie, resp. strpenie oprávneného bolo ním poskytované bezodplatne. Nakoľko nie je zmluvne upravené plnenie verejných funkcií povinným na úkor oprávneného, teda dochádza k užívaniu týchto komunikácií bez právneho dôvodu povinným, vzniká v zmysle § 451 ods. 2 OZ bezdôvodné obohatenie medzi spoločnosťou DOBREX s.r.o. ako oprávneným a mestom Michalovce ako povinným, z tohto záväzkového vzťahu. Oprávnený uviedol, že na základe uvedeného má za to, že je dôvodný predpoklad, že rozsudok KS Košice, č. k. 6Co/164/2018 bude potvrdený ako vecne správny v súlade s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Tento predpoklad odôvodňuje aj rozsudok NS SR 4Cdo 52/2009, v ktorom bolo rozhodnuté v právne totožnom prípade, a to v prospech oprávneného. Uviedol, že § 61 ods. 1 písm. a) nie je aplikovateľný na tento prípad. Rovnako tak nie je možné stotožňovať pojmy verejný poriadok a dobre mravy. Povinný nevysvetlil ani v čom konkrétne by výkon predmetnej exekúcie bol v rozpore s verejným poriadkom, resp. dobrými mravmi. Uviedol, že v danej skutkovej a právnej situácii považuje návrh povinného za účelový a obštrukčný. Nie je dôvod na zastavenie exekúcie, vzhľadom na to, že jednak rozsudok vydaný OS Michalovce v konaní č. 16C/38/2017 je právoplatný a vykonateľný, a to aj v prípade podania dovolania a jednak námietke povinného, na základe ktorej by malo byť ich dovolaniu vyhovieť bol venovaný dostatočný priestor v spomínaných piatich právoplatných rozhodnutiach, kde súdy 1. a 2. inštancie vyslovili názor, v ktorom potvrdili, že mesto Michalovce je povinný vydať bezdôvodné obohatenie oprávnenému, nie z titulu vlastníctva, ale z titulu plnenia si verejných funkcií. Oprávnený záverom uviedol, že na základe vyššie uvedeného navrhuje zamietnuť návrh povinného v celom rozsahu a rozhodnúť v zmysle návrhu na exekúciu.

4. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

7. Exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 06.12.2017, sp. zn.: 16C/38/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2019 a vykonateľnosť dňa 25.06.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.05.2019, sp. zn.: 6Co/164/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2019 (a ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu).

8. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.11.2019 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Lýdia Bujňáková, so sídlom exekútorského úradu Pražská 4, 040 11 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 249EX 541/2019.

9. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespĺnil.

10. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2016, sp. zn.: 3MOboer/1/2015: „Iba na podklade vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Pod vykonateľnosťou sa rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Pri vykonateľnosti sa rozlišuje vykonateľnosť formálna ako aj materiálna. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný, resp. spísaný. Aby bolo určité rozhodnutie formálne vykonateľné, platí, že musí byť dourčené v súlade s právnymi predpismi, voči rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, márne uplynula lehota na podanie opravného prostriedku, účastník základného konania sa vzdal práva podať opravný prostriedok, resp. ho vzal späť, prípadne podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti.“

11. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn.: 5 M Cdo 8/2008: „Doložka právoplatnosti, vyznačená na predmetnom rozhodnutí, má charakter verejnej listiny, potvrdzuje teda pravdivosť v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri ich uvedení došlo k chybe, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo.“

12. Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.03.2016, sp. zn.: 43CoE/45/2016: „Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. V prípade, že účastník namieta správnosť vyznačenia doložky vykonateľnosti (potvrdenia o vykonateľnosti) je povinný svoje tvrdenia preukázať.“

13. K samotným tvrdeniam povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že povinný nepredložil žiadne relevantné dôkazy o tom, že by bol jeho návrh na zastavenie exekúcie dôvodný.

14. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosť, že podal dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.05.2019, sp. zn.: 6Co/164/2018. Súd uvádza, že samotné podanie dovolania nemá ex officio za následok odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. K danej skutočnosti môže dôjsť len na základe rozhodnutia dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (podľa § 444 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „C. s. p.“/ dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa). Podanie dovolania voči exekučnému titulu teda nie je bez ďalšieho dôvodom zastavenia exekúcie, pričom súd v tejto súvislosti poukazuje aj na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.05.2004). Dôvodom na zastavenie exekúcie by nebolo ani prípadné odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti exekučný titul nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Súd len pre úplnosť veci uvádza, že pokiaľ by dovolací súd odložil vykonateľnosť exekučného titulu, tak následkom by mal byť odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

15. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie taktiež poukázal na skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, platí, že súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Súd poukazuje na skutočnosť, že vo vykonávanom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd taktiež uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone a nie ďalší opravný prostriedok, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie je predmetom základného konania.

16. Súd uvádza, že námietka povinného, že exekučný titul (resp. výkon exekučného titulu) je v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi, nie je dôvodná. Povinný nešpecifikoval v čom konkrétne spočíva ním tvrdý rozpor. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 25.06.2019 a je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinnému. Pre exekučné konanie vedené na tunajšom súde bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo o vykonateľné rozhodnutie. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne a exekúcia je vedená dôvodne.

17. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné

skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

18. Súd má za to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.